

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică
Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Ani pierduți

de păr. canonic **I. Agârbiceanu**

Vremea pierdută nu o știm prețui numai după ce a trecut. Ce însemnează „vreme pierdută“, ani pierduți, înțelegem ușor, că fiecare după ce a pierdut vremea în zadar, își zice, sau se gândește: „ce n'ași fi putut face eu în timpul asta“. Sau, dacă e vorba de neamul întreg: „ce n'am fi putut face noi în vremea asta!“

Fiecare auzim cuvintele de mai sus la tot pasul, fie că e vorba de noi, fie că e vorba de alții, de guvern, de țara întreagă.

Așa dar vremea pierdută e aceea în care *nu am făcut* ceea ce trebuia să facem. An pierdut e acela în care n'am lucrat nimic, ori am făcut și ne-am zbatut tocmăi după ce nu trebuia.

Vremea pierdută, deși timpul e bani, nu se mai întoarce, oricât ne-ar părea de rău că am lăsat-o să treacă goală de fapte. O prețuim prea târziu.

El o mare înțelepciune a vieții — se spune — să știm folosi timpul. Dar iată că, pentru aceasta, un singur lucru trebuie să avem înaintea ochilor: să lucrăm, să muncim. Să facem ceea ce ne pare rău că n'am făcut, după ce ceasul lucrului aceluia a trecut.

Unii spun: am fost bolnav o jumătate de an, o lună; iată vremea pierdută! Dar aceasta nu-i vreme pierdută în zadar, fiindcă chiar să fi voit, n'ai avut putere de muncă să lucrezi. În vreme cât ai fost bolnav n'ai putut munci, dar te-ai gândit la atâtea lucruri la cari înainte nu te-ai gândit, și ai înțeles multe pe cari înainte nu le-ai priceput. Din boală, dacă trece, te scoli de obicei cu multe învățături și îndemnuri pentru viața ta. Așa că tot ai folosit ceva, și vremea bolii nu a fost pierdută. Alteori te scoli din boală cu hotăriri cari îți schimbă viața întreagă, îndreptându-te pe cărările cele adevărate ale ei.

Alții zic: Hei, dacă din tinerețe nu mi-aș fi umplut casa de copii și nu mi-aș fi pierdut vremea cu creșterea lor, azi aș fi și eu departe. Aș fi adunat avere. Aș fi între fruntași.

Dar anii ce trec cu creșterea copiilor, nu sunt ani pierduți: ei nu sunt goli de muncă. Dimpotrivă: sunt plini chiar cu munca aceea pe care trebuia

s'o faci atunci. Cu cea mai prețioasă, și pentru tine, și pentru neamul tău. Pentru tine, fiindcă ți-ai făcut datoria, și te simți mulțumit în suflet. Pentru neam, fiindcă ai pus pe drum bun pe viitorii ei cetățeni.

Numai aceea e vreme pierdută, pentru care te muștră conștiința. Și aceasta nu te bate peste față, când ți-ai împlinit datoria. Ani pierduți sunt cei petrecuți în lene, în beție, în certe și pări, în învrăjbiere cu femeia și cu vecinii. Sau, pentru o țară, pentru un neam, ani pierduți sunt aceia, în cari taberile politice se stăsie și se hulesc împrumutat, în loc ca unii — cei dela putere — să lucreze, și alții — cei din opoziție — să le ajute.

Ani pierduți sunt aceia în cari îți puteai lucra mai bine pământul, și nu l-ai lucrat. Puteai avea vite mai grase și mai îngrijite, și nu le-ai avut. Puteai vinde din prisosul tău de zece mii și ai vândut de cincizeci de lei.

Anii cei pierduți, deși nu știm prețui timpul, se cunosc îndată: se răzbană asupra noastră.

Cruțarea te face cumpătat

Sfânta Scriptură zice: „Lucrătorul bețiv nu se va îmbogăți“ (Pildele lui Solomon 19, 1). Și așa este. Socotiți numai, oameni buni, cât amar de ban se cheltuiește pe beaură, și dacă singuri n'ași putea socoti, rugați-vă să vă ajute femeile, că ele abunăseamă mai bine în minte. Dacă bea omul 2—3 porții de rachiu ori vinars la zi, sau un sfert de litru de vin, sau 1—2 pahară de bere la zi, apoi mai fumează și câteva țigarete, se trezește că dintr'un pol de 20 Lei s'a ales cu nimica.

În casa săracilor dintr'un orașel muri de curând un om la vârsta de 77 ani. N'a fost beutor, cheltuia în săla zi, pe beaură și pe țabac sau tutun, câte 20—30 Lei. Cineva s'a pus și a socotit, cât ar fi putut cruța în 60 de ani, și, spre mirarea tuturor, a aflat că acei 30 Lei depuși la bancă în 60 de ani, fac într'o lună 900 Lei și în 60 de ani 648.000 Lei. D'apoi dacă s'ar mai adauge la ei și cametele cametelor? Ar întrece cu mult milionul.

Ce să zicem însă despre acela cari beau tot mereu, cari ies dintr'o cârciumă și intră'n tr'alta, și acolo petrec cea mai mare parte din

zi? Câtă sumedenie de bani răpun oamenii aceștia? Și câți bani le-ar rămânea în buzunar, dacă ar fi cruțatori, dacă ar trăi cumpătat, dacă în vremea lucrului n'ar merge la cârciumă, dacă s'ar lăsa de datina aceea urită: ca seara după ce și-au primit plata să se apuce de beut? Atunci ar trebui să se lase cu totul și de beutura de dimineața, pentru că beutura de dimineața pe mulți i-a adus la sapă de lemn; ar trebui să se îndestulească cu puțin și să fie cumpănă la beaură. — Vedei dară că cruțarea te face cumpătat și că este totdeauna cel mai bun mijloc împotriva beției.

Muirea nefericită a unui bețiv a mers, într'o zi, chiar la amiază, la cârciumă, unde bărbatul său își petrecea cu lăutarii, și îi zise: „Bărbate, văzând că n'ai vreme să vii acasă să prânzești, ți-am adus amiaza aci“, și puse pe masă o oală coperită și apoi se duse în treabă-și. Bărbatul invită cu un suris prefăcut și pe tovarășii săi la prânz. Când voi însă să descopere oala și să se apuce de mâncare, află oala goală, și pe fund un petec de hârtie cu inscripția: „Poftă bună! Acesta-i și prânzul soției tale și al copiilor tăi!“

Asta-i adevărata icoană a celor mai multe familii dedate cu risipa. Să vedem însă altă icoană! Un bărbat avea datina ca în toată bună dimineața să meargă la cârciumă și să se veselească. Cu vremea apoi îi merse pofta de a mai lucra și-l aflai pururea la jupânul Ișig. Intr'una din zile, cum, cum nu, destul că-i dă cineva o carte, cum ar fi bunăoară și aceasta. Se apucă și o răsfolește, vede în ea povești bune și pilde frumoase, o cetește întreagă, odată, de două ori. Odată stă și el și se gândește, că drept are cartea lui când scrie: „Bețivule, câtă avere ai dat tu pe gât la vale în întreagă viața ta?“ Incepu a socoti, cam cât cheltuiește el pe beaură într'o zi, într'o săptămână, într'un an, în doi, în zece, — și i-se suie sângele în cap câți bani a dat el până atunci jupânului Ișig. Și ce face? Se hotărăște că de aci încolo va trăi cumpătat, va lucra, ca toți oamenii de omenie, și se va pune cu tot dinadinsul pe cruțare. Și-a flint cuvântul, — și după zece ani omul nostru ajunsese a fi stăpânul unei case frumoase, în care își deschise și o neguțătorie, și-l merge bine, și din bețiv ce era a ajuns fruntașul satului. De câte-ori se întâlnește cu câte un bețiv, totdeauna îl spune, cine a fost și ce a ajuns și că numai cuvintele acelea din cartea lui l-au făcut om de omenie, adică: „Bețivule, pune-te și socotește, câtă avere ai dat tu pe gât la vale, în întreagă viața ta?“ Cu adevărat cruțarea te învață la cumpăt.

De lipsă e botezul copiilor mici?

„Dumnezeu... și pe noi, ceice eram morți cu păcatele, împreună ne-a înviat întru Hristos“. Din apostolul duminiciei a 23-a după Rusalii sau a 6-a după înălțarea sf. Cruci (Efeseni 2, 4—10).

Oamenii erau, până la venirea Domnului, după cum mărturisește sf. apostol Pavel în apostolul de astăzi, morți sufletește, pentru că erau întinați, pe lângă celelalte păcate personale, cu păcatul strămoșesc. Rânduind Dumnezeu, prin Fiul său unul născut, sf. sacrament al botezului, care șterge toate păcatele, ne-a înviat și pe noi întru Hristos, ne-a înviat la viața harului, pe care înainte de Hristos lumea nu o cunoștea.

Fiind vorba așadar, în aceste cuvinte ale sf. Pavel, de sf. sacrament al botezului, să meditam astăzi despre botez, convingându-ne că botezul este sacramentul cel mai de lipsă, și că și copiii mici trebuie botezați cât mai curând.

În convorbirea, pe care a avut-o Isus cu fariseul Nicodim, a spus între altele: „Adevăr, adevăr grăiesc ție, de nu se va naște cineva din apă și din spirit, nu va putea să intre întru împărăția lui Dumnezeu“ (Ioan 3, 5). Domnul nostru Isus Hristos nu spune aici că oamenii mari ori copiii, ci că *cineva*, adică ori cine. Așadar dacă cineva nu se botează — că aceasta este nașterea din apă și din spirit — nu

poate intra întru împărăția cerurilor, ceace înseamnă că nu se poate mântui. Aici nu se face deosebire între om mare și copil mic, ci se spune că de nu se va boteza cineva, deci oricine, nu se va mântui.

Văzând pocăiții că împotriva acestei dovezi nu pot vășca, au început a spune că da, și ei recunosc că botezul e de lipsă pentru mântuire, însă numai pentru oamenii mari și păcătoși. Copiii mici, neavând păcate, nu trebuie botezați.

Greșesc pocăiții și de data aceasta, pentru că se spune, la Efeseni 2, 3, că „din fire eram fiii mâniei“, iară la Romani 5, 12, că „printr'un om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea“, ceace înseamnă că toți oamenii, deci și copiii, suntem întinați cu păcatul strămoșesc. Fără de a ne curăți de acest păcat, nu putem intra întru împărăția lui Dumnezeu nici oamenii mari, nici copiii mici.

Dar, spun pocăiții, nu se spune nicăiri în sf. Scriptură că și copiii mici trebuie să li-se dea botezul.

E drept că în sf. Scriptură nu se spune nicăiri expres că și copiii mici trebuie botezați. Ni-se spune însă în mai multe locuri (Fapte 10, 48; 16, 15, 33, 18, 8, I. Cor. 1, 16) că s'au botezat deodată *toți câți erau într'o casă*. Între acești toți abunăseamă că au fost și copii mici, că creștinii cei vechi desigur că nu au suferit ca copiii lor să rămână păgâni și nebotezați. Dacă Domnul Hristos ori apostolii ar fi fost de părerea că copiii mici nu trebuie botezați, abunăseamă că o spuneau undeva în sf. Scriptură. Dar sf. Scriptură nu numai că n'o spune aceasta ci dimpotrivă ne spune că Domnul Hristos a poruncit apostolilor zicând: „Lăsați pruncii să vie la mine, că nora ca aceștia este împărăția cerurilor“ (Matei 19, 13—14). Ceace înseamnă că pruncii se pot mântui. Aceasta se vede și de acolo că Isus și-a pus mâinile peste ei și i-a binecuvântat.

Dacă însă copiii mici pot primi binecuvântarea și darul lui Dumnezeu, sunt în stare să ajungă și la împărăția lui Dumnezeu. Întru împărăția lui Dumnezeu însă nimenea nu poate ajunge fără botez, prin urmare nici copiii nu pot ajunge acolo fără botez.

Ei bine, zic pocăiții, dar dacă botezul e singurul mijloc de mântuire, Hristos pentru ce nu i-a botezat pe copii, ci numai și-a pus mâna pe ei?

Pentru ce? Pentru că botezul a fost rânduit, să fie singurul mijloc de mântuire, numai după învierea Domnului, iară binecuvântarea pruncilor s'a întâmplat înainte de moartea Domnului. Până era însă Hristos pe pământ, putea să-i mântuiască pe oameni și numai cu un singur cuvânt sau cu o binecuvântare.

Ne spune apoi Origene, un mare învățat din veacul al doilea și al treilea (18—254), că „biserica a primit tradiția dela apostoli ca să dea botezul și copiilor mici“. Origene a fost însă om foarte cinstit, pe care nimenea niciodată nu l-a prins cu minciuna. Iar dacă el ne spune că biserica a primit tradiția dela apostoli, ca să dea botezul și copiilor mici, n'avem decât să-i credem. Noi nu credem în tradițiune — răspund pocăiții. — Aia-i treaba voastră — le răspundem noi — lui Origene însă îi cred chiar și păgânii, decum noi creștinii. Dar dacă nu-i credeți lui Origene, credeți cel puțin istoriei, care ne arată că vechii creștini își botezau, în cele trei veacuri dintâi ale creștinismului, copiii, pentru că în catacombe aflăm copii morți în vârstă de 40 și 80 de zile pe piatra cărora este scris „fidelis“ și „neophitus“ adică „credincios“ și „de curând botezat“. Creștinii din veacurile dintâi așadar au botezat copii mici sub 40 și 80 de zile, iară ei au fost în măsură să cunoască învățaturile Domnului.

Botezați-vă deci, mamelor, copiii la 8

„Foița UNIRII POPORULUI“

Leac pentru mueri

— Teatru popular în 2 acte —

Localizare de A. Melin

ACTUL II

[După un an. Scena înfățișează o uliță de sat cu poarta lui Pătru Lungu. Când se ridică cortina, în colț de uliță stau mai multe cumetre ciobor și povestesc].

I-a Cumdtră: L-or petresut și pe Moș Gheorghe, sărasu. I-au făcut prohod frumos, n'ai ce zice. Era plină ulița ieri. Au fost și oameni din satele vecine. Că răposatu în vremea lui n'avea pereche în șapte sate. Dumnezeu să-l hodinească [și face cruce].

II-a Cumdtră: Amin, amin. S'a temut Lunguleasa de gura lumii și i-au cumpărat la bătrân sieri domness, de stejar.

III-a Cumdtră: Las' că a spus și Părintele o predică, de n'o uită Lunguleasa câte zile mai are.

IV-a Cumdtră: Plângea Lunguleasa, plângea, dar se vedea că nu dela inimă. A mai dat poate și eu scapă pe la ochi.

I-a Cumdtră: L-au asoperit eu țărână și ea mâne cine-l mai pomenește?

II-a Cumdtră: Vai, mueri bune, îmi vine în minte ce-am auzit ieri la târg!

Toate: Ce-ai auzit, dragă, ce-ai auzit?

II-a Cumdtră: Vârvara, scrijtoroica satului, s'a dat duhul în temniță. Zice că s'ar fi suguzat ea, cu năframa din cap. Și a luto Mearatu. Gata cu ea.

III-a Cumdtră: Așa auzit și eu așa ceva. Povestea o muiere care ducea lapte la oraș.

II-a Cumdtră: Și n'au putut scoate nici o vorbă din gura ei, măsar s'au trudit deștal oamenii legii. Așa s'au măntuit multe mueri netrebaie de pedepsă. Că pe multe le vedea galbene ca ceara, când au dus jandarmii pe hârca leacurilor.

I-a Cumdtră: Măcar nu era pagubă să mai fi încăput la răcoare încă 2—3 cel puțin!

IV-a Cumdtră: Dacă au scăpat de pedepsa pământului, nu vor scăpa de osânda veșnică. Drept-țea lui Dumnezeu nu doarme.

III-a Cumdtră: Las' să pe Muța a ajuns-o și aici pedepsa lui Dumnezeu!

I-a Cumdtră: Da' ce-i eu Muța? Ce i-s'a întâmplat?

III-a Cumdtră: Azi dimineață, până a nu ieși sirezile, pe Muța o duceau legată în sar, la casa de nebuni. Abia îi puteau astupa gura, neamurile.

Toate: Maică Preceată, apără!

III-a Cumdtră: De nouă săptămâni nu mai avea somn, nici noaptea, nici ziua. Ațipia ce ațipia și tresărea speriată, zicea să aude într'una plâns de copil mic! Și se lupta cu Mearatu, care o chinuia rău. O strângea de gât, s'o ducea de vie sub talpa iadului.

Toate: Sfinte Sisoie, nu ne lăsa!

III-a Cumdtră: Și s'au luat neamurile ei

de-un gând și au căutat s'o ducă în casa galbină din Sibiu. Cu slujbe au cerat destul, dar se vede că la așa păcat, nu-a molitve să ajute.

II-a Cumdtră: Apără Doamne și pe dușman de așa pedepsă!

I-a Cumdtră: Apoi, de, dragă, Muța era frumoasă și nu-i trebuia copii. Vârvara mai mult pe la ea și-a mâncat cojile. Cătu-i lumea cu buruieni și cu farmece. Nu mai putea să le rabde Dumnezeu.

IV-a Cumdtră: Toată fapta eu răsplătesc ei. Dar acum ar trebui să ne cam vedem de drum, că de se întâmplă să treacă Părintele pe-aici iar ne spală Duminecă din ușa altarului. Te pomenești să deschide cartea să ne facă molitvă de spovedanie. La biserică n'avem vreme să mergem, s'aici stăm cu ceasul.

III-a Cumdtră: Că doamne iartă-mă, dar și Părintele ar trebui să ne mai lase'n pace. Prea ne asuprește. Tot eu boresele își sfarmă capul. Duminecă zicea că prea ne-am boierit portu. Și să nu mai țesem, nu mai toarsem! Auzi, comedie!

II-a Cumdtră: Păi, dragile mele să nu fie cu băaț, dar cam are dreptate Părintele. Azi și fetele lui Nichifor vâcarul, numai în barzoane și'n recăle. Ba și țipici de espră franțuzescă,

Azi-mâne nu mai cusoști pe turtăritele dela oraș dintre românele noastre. Cătu-i satu numai jupăne. Portul cel bătrân se duce pe apa sămbetii. Par'că suntem tot jidovi și jidovolei, cu nădragi, cu hozăntroagăne, eu fuste...

zile după naștere, precum a fost datina și pe vremea Evreilor cari își tăiau împrejur copiii a opta zi după naștere. Botezați-i, pentru că spune sf. Toma de Aquino că copiii mici sunt în primejdie continuă de moarte, iară sf. Alfonso spune că părinții ceice amână botezul mai mult de 10 zile, păcătuiesc. Țineți-vă de vechiul obicei creștinesc, moștenit dela strămoșii noștri și au ascultați de pocăiții cari greșesc atunci când susțin lucrul contrar.

Părintele Iuliu

Bucurie curată

„Casa Domnului” din localitate a avut Miercuri, în 17 l. c., o zi de bucurie curată. În această zi, un membru al ordinului, fratele Vasile Cristea, preot-profesor al liceului de bălești din loc, a reinvoit, pe un an, voturile ordinului din care face parte.

Solemnitatea reinvoirii voturilor s'a făcut în decursul sf. Liturghii de dimineață de față fiind, pe lângă credincioșii din biserică, păr. I. E. Evrard și păr. A. P. Mercks, frații și elevii interni ai „Casei Domnului”, într'un cadru simplu, dimineață de toamnă târzie, când prin ferestrele înconjurate de întunecare pătrunde doar lumina harului dumnezeesc.

Voturile au fost primite de păr. I. E. Evrard, încredințat fiind cu aceasta de către superiorii săi.

Cu toată simplitatea externă a ceremoniei, ea a fost de o măreție sufletească de nedescris. În decursul ei, când fratele era în genunchiat în fața altarului, în ușa căreia stătea superiorul său, simțim par'că harul dumnezeesc pogorându-se în sufletul unui dintre cei mai dragi fii ai săi, care din dragoste față de Dumnezeu a renunțat la lume și la toate bucuriile ei. Și te simțeam par'că lângă un stâlp puternic, lângă un far conducător pe drumul cel bun, deoarece el însuși e condus de mână dumnezească.

De aceea cei cari au asistat la sfânta slujbă de Miercuri dimineața, s'au depărtat mai curățit la inimă și mai întăriți în suflet.

III-a Cămătră: Se vede că nu mai ai fete de măritat!

II-a Cămătră: Am avut patru, precum bine știi. Și le-am purtat în iiii eu pușori, și'n păsturi de lână cu alesături. Pe cap nu mi-au rămas. Mulțămese tatălui din seriu că ce le treabus la casele lor au și când au fost întrecerile de porturi naționale la oraș toate au luat premii!

Toate: Adevărat. Se deschide ușița când merg ele duminica la biserică.

SCENA II

Celca de mai înainte. PRIMARUL și SECRETARUL
[vin pe nesimțite]

Primarul: Hăi, sărăce boerese, ce mai munca grea trag. Așa siorobor nieri la Parlament. Aveți poate și precedinți?

Secretarul [râzând]: Mă fac conversiunea și liga naționaliilor! Care-i Anglia, care-i Sfrantogiu?

III-a Cămătră: Ce ne luați peste pisior, să doar d'ăia ne hrănim gurile ca să vorbim. Nu sântem mute.

I-a Cămătră: Dacă-i peatăta, uite, ne ducem. Poate că sântem de prisos.

Primarul: Din partea noastră puteți rămâne. Chiar avem lipsă de niște mărturii, să sântem la funcții oficiale. Avem o vorbă cu Pătru Lungu și dacă aveți vreme, puteți să o ascultați. Am vrea să știe tot satul. [La portiuța Lungului] Petre, Petre, acasă ești?

Pătru: Aici, aici, primarule. [Iese la ușiță].
(Va urma)

Scrisoare din Paris

Cum a auzit capitala Franței despre fetele întâmplări — Dela corespondentul gazetei noastre
Paris, la 12 Octomvrie 1934.

În după masa zilei de Marți 9 Octomvrie, pe când Parisienii se pregăteau mai apring să facă primirea tradițională a M. S. Alexandru I Regele Iugoslaviei, o tristă și dureroasă știre sosește: **atentatul din Marsilia.**

Primele știri sosiră treptat, treptat, din afert, în sfert de ceas. Regele Iugoslaviei a fost rănit puțin... Regele e grav rănit... Barthou a fost atins la un braț... Regele e mort... Barthou e mort... — Barthou e mort? — Turburarea și spaima unor bănueli temute erau tot mai mari. — Războiul?... — Sarajevo!... — Urmările?

Iată ce auziam printre cei cari se'ngheșeau și se adunau în grupuri, îngrămădindu-se la chioscurile de jurnale, unde aveau încă proaspete, cum au ieșit de sub tipar, edițiunile speciale. Neastâmpărarea, furia, neliniștea printre grupuri, creșteau tot mai mult.

Proclamația guvernului

Di Doumergue, lașățirea întristată ce l-a pătruns, a intrunit în grabă un consiliu de miniștri, adresând țării proclamația următoare: „Guvernul francez, cu durere vestește țării asasinatul M. S. Alexandru I. Regele Iugoslaviei răpus în momentul când venea să aducă Franței dovada strânselor legături de prietenie a poporului Iugoslav.”

„Interpret al națiunii, guvernul adresează M. S. Reginei, guvernului Iugoslav și țării amice, condoleanțele Francezilor.”

„Alături de Regele Alexandru I, Di Louis Barthou, ministrul de externe, a fost lovit și el de moarte.”

„În jalea cruntă ce le unește, cele două țări se vor găsi mai mult ca niciodată, unite în cuget și'n simțiri.”

Politica lui Barthou

Smuls dela datorie, chiar în momentul când tactul și istețimea diplomației lui își arătau fructele rodnice, Barthou a continuat tradiționala politică franceză: colaborarea popoarelor și susținerea păcii. Iată pentru ce făcu vizite oficiale în țările Micel Înțelegeri și pentru ce voi să strângă legăturile de prietenie dintre Roma și Belgrad. La Geneva, atât în ce privește dezarmarea cât și independența Austriei, a fost un colaborator prețios și harnic.

Iată pentru ce a fost asasinat împreună cu M. S. Alexandru I. Regele Iugoslaviei, pe câmpul de onoare al păcii.

În salonul mortuar

Joi dimineața, cerul cenușiu și posomorât acoperea Parisul în dollu. Sunetul duios al clopotelor anunța sosirea mortului la Ministerul de Externe unde lumea aștepta deja de un ceas. Șiruri întregi de poliștii asigurau circulația. Câte un fluer a unul agent de stradă anunța sosirea automobilelor miniștrilor rând pe rând. Până la masă au defilat autoritățile, după masă mulțimea.

Deja pe la orele două, un șir lung de negreșe era întins de-alungul Senel în fața Palatului Ministerului de Externe și se'ndrepta

spre Salonul „de l'Horloge”, pentru a se pleca și a aduce ultimul omagiu îndurerat, fostului ministru. Salonul lăptos și sculptor a fost transformat în decorații funebre întunecoase. Mulțimea, cu pași înceți, cu capetele descoperite, bătrâni și tânări, unii dintre vechii combatanți, cu cârje, toți pătrund, rând pe rând, într'o liniște și reculegere profundă par'că se duceau la un pelerinaj renumit.

Parchetul e așternut cu un covor mare de catifea neagră tivit cu argint. Obloanele sunt închise; pe uși, pe ferestri, pe pereți sunt întinse giulgiuri negre. Sierul e acoperit de un tricolor de mătase cu ciucuri de aur, deasupra căruia e așezat un simplu crucifix. Îndărătul sierului o mare cunună de dafini, cu o maramă de zăbranic negru, e atârnată pe perete.

La picioarele catafalcului stau două candelabre aurite, cu câte douăsprezece lumini fiecare. Jur împrejur plin de cununii, reprezentând aproape toate țările. De o parte și de alta a salonului garda republicană în mare înnoată.

Defilarea Parisienilor a durat toată după-masa de joi. Vineri toată ziua cartierul a fost impresurat de lume, de dimineață până seara. Francezii, veniți să se închine înaintea trupului ne'năsușit, sunt tulburați și nu se pot domoli atât timp cât cei vinovați nu vor fi aspru pedepsiți.

Cercetările

Asasinul fu linșat. Imediat poliția începu aprige cercetări. În Paris s'au făcut mai multe arestări. Doi dintre complici sunt arestați. Ei sunt de origine croați, aparținând unei societăți secrete și au intrat în Franța cu pașapoarte false. Cercetările continuă.

Daniel I. Ioran

După atentatul dela Marsilia

Lumea se află încă sub stăpânirea loviturii ucigășe dela Marsilia care a costat viața Regelei Alexandru al Serbiei, L. Barthou, ministru francez, și încă a câtorva persoane venite să-și arate bucuria față de vizita oaspei regal.

Louis Barthou a fost înmormântat Sâmbăta trecută. I-s'a făcut o înmormântare așa cum se cade unui care și-a închinat viața în slujba patriei sale și a păcii între popoare. Dispărutul a fost cetățean de onoare al țării noastre. La înmormântarea sa au luat parte ca delegați ai României, dd. Anghelescu ministrul instrucțiunii, Săveanu președintele Camerei, precum și patru țărani, îmbrăcați în costume naționale: unul din Vechiul Regat, altul din Ardeal (primarul din Săliște), al treilea din Bucovina și ultimul din Basarabia. Pe mormântul concetățeanului lor, acești patru țărani au depus o urnă cu pământ din țara noastră. În fața sierului, în timpul slujbei, ei au fost așezați între înalții funcționari din Ministerul de externe francez.

Rămășițele pământesti ale fostului rege al Serbiei, au fost aduse în țară cu acelaș vapor cu care a plecat. Înainte cu o zi,

Serbia și-a primit pe noul rege *Petru al II-lea*. Vaporul regal a ajuns în port cu întârziere, din pricina furiei valurilor mării, cari în tot decursul drumului au fost foarte turburate.

Inmormântarea regelui se va face Joi, în 18 l. c. Țara noastră va fi reprezentată prin însuși Maiestatea Sa Regele Carol II, însoțit de A. S. R. Principele Nicolae, d. N. Titulescu, ministru de externe, general Paul Anghelescu, ministru de război, mareșal Prezan, două companii de soldați, una de vânători și alta de călărași, precum și escadra noastră dela Dunăre.

Pe urmele asasinilor

Am spus, în numărul trecut al gazetei, că asasinul a murit câteva momente după atentat, bătut fiind de mulțime, și astfel din gura lui nu s'a putut scoate nimic.

Poliția a început însă cercetări în alte părți. Se știe că înainte de atentat, câțiva inși din mulțime au strigat: »jos regele«, și au tras focuri de revolver. Lumea s'a întors atunci spre ei, și în învălmășala produsă, asasinul și-a putut face drum până la mașina regală. În clipa când lumea era ocupată cu tovarășii săi, asasinul a tuas gloanțele de revolver. Poliția și publicul s'a întors spre el, iar tovarășii săi au dispărut atunci, plătind el pentru toți cu viața sa.

În urma cercetărilor ei au fost prinși mai târziu. Toți făc parte dintre Croații cari s'au refugiat din Serbia, și au sediul principal în Ungaria. Cercetările merg greu de tot. Aceasta din motivul că se pare că în atentat este amestecată și politica. Unele ziare spun chiar pe față că ucigașul ar fi lucrat din îndemnul unor unguri. Ucigașul este Petru Kelemen, refugiat croat, care este un părtaș al bandelor de comitații din Bulgaria, și se numește de fapt Vlado Gheorghieff.

Tovarășii săi au declarat la poliție că dacă atentatul dela Marsilia n'ar fi reușit, ei ar fi încercat a doua oară la Paris.

În legătură cu acestea, un mare ziar englez spune că ar exista la Geneva o întregă bandă internațională care ar urmări moartea tuturor marilor politicieni pretini ai Franței. Și, mai spune ziarul, că și viața dlui Titulescu ar fi în primejdie.

De bună seamă această știre, spusă într'un moment când lumea e prea grăbită, și nu chibzuește deplin, trebuie primită cu toată rezerva.

Astăzi are loc înmormântarea regelui Alexandru

Belgradul, capitala Serbiei, a îmbrăcat haină de doliu. În vitrinele prăvăliilor și în ferestrele particularilor, arde candela lângă chipul fostului rege. Locuitorii, intelectuali și țărani dela mari depărtări, trec îndurerăți cu zecile de mii pe lângă sicriul fostului rege. Oăci nu trebuie uitat. Regele Alexandru era înconjurat de poporul său cu o dragoste ce rar se pomenește.

Pentru ziua înmormântării — Joi, 18 l. c. — au sosit la Belgrad *M. Sa Regele României* împreună cu *Suita, Lebrun*, președintele Franței, va sosi apoi *Goering*, primministrul Prusiei, reprezentând pe Hitler.

Consiliul Miceii Înțelegeri, al cărui președinte este d. *Titulescu*, va ținea după înmormântare o *importantă sedință*.

După înmormântare

vor începe răfuelile. Nu se poate ști ce va aduce ziua de mâine. Se descopere însă tot mai multă vinovăție în ce privește Ungaria. Guvernul din Budapesta — după informațiile unui ziarist român dus la fața locului — a permis refugiaților croați să întemeieze un lagăr terorist pe teritoriul său. Ba le-a dat și o proprietate și un ofițer care să-i învețe cum să tragă cu revolverul. Asasinii dela Marsilia, încă au fost instruiți în acest lagăr.

Toate acestea se vor lămuri după înmormântarea Regelui Alexandru.

O împăcare între partidele liberale?

Aceasta-i o poveste cam veche. De multe ori a fost începută și, când lumea asculta mai curioasă, povestea se rupea pe la mijloc, lucrurile rămăneau baltă.

Astăzi însă povestea a fost reluată și se pare că ea va fi dusă până la sfârșit. D. Gheorghe Brătianu a avut, în timpul din urmă, numeroase întâlniri cu d. Dinu Brătianu, șeful partidului dela putere. În aceste întâlniri au pus la cale împăcarea celor două tabere liberale.

Lucrurile, se pare că, au ajuns de parte. D. Gheorghe Brătianu a chemat în Capitală pe toți șefii de organizații, pentru zilele de 17, 18 și 19 l. c. În aceste zile, vor discuta împreună situația partidului, în lumina nouilor evenimente cari sunt pe cale de a se produce. Și se pare că toți partizanii D. Sale sunt pentru împăcare.

La d. Dinu Brătianu însă, se pare că situația e puțin mai încurcată. D. Sa personal dorește împăcarea. Unii membri ai partidului D. Sale însă, chiar din guvern, sunt contra împăcării. Cu toate acestea părerea generală e că împăcarea celor două tabere liberale „se va face oricum, indiferent de opoziția pe care ar ridica-o unii membrii din guvern“.

16 Octombrie la Blaj

Marți, în 16 l. c., a fost aniversarea nașterii *M. Sale Regelui Carol al II-lea*. În această zi de bucurie pentru toată suflarea românească, Blajul a îmbrăcat haină de sărbătoare, așa cum se cuvine unei zile regale. În catedrala din piață s'a slujit, la ora 11^{1/2} un te-deum, la care au asistat toate personalitățile de seamă ale orașului și mult public.

Au fost de față școlile, în frunte cu directorii și profesorii, autoritățile administrative, în frunte cu d. S. Gîzduv, primăria, poliția și toate celelalte instituții din localitate.

Servește *II. Sa Iacob Popa*, canonic-prepozit, înconjurat de mare sobor de canonici și preoți. Cântă corul Academiei de Teologie din localitate.

Fastul marelui al sărbătorii, pe care Blajul totdeauna l-a ținut la înălțime, a crescut în acest an prin faptul că au luat parte la sărbătoare și ofițerii și soldații cari din prilejul manevrelor se află în orașul nostru de câteva zile. La slujba din catedrală a fost de față și comandantul oștirii, d. general Bădescu, înconjurat de mulți ofițeri superiori.

După slujbă, un căpitan cu trupa sa defilează prin fața catedralei, în ușa căreia stau *II. Sa Iacob Popa*, generalul Bădescu și *Rvs. Victor Macaveiu*.

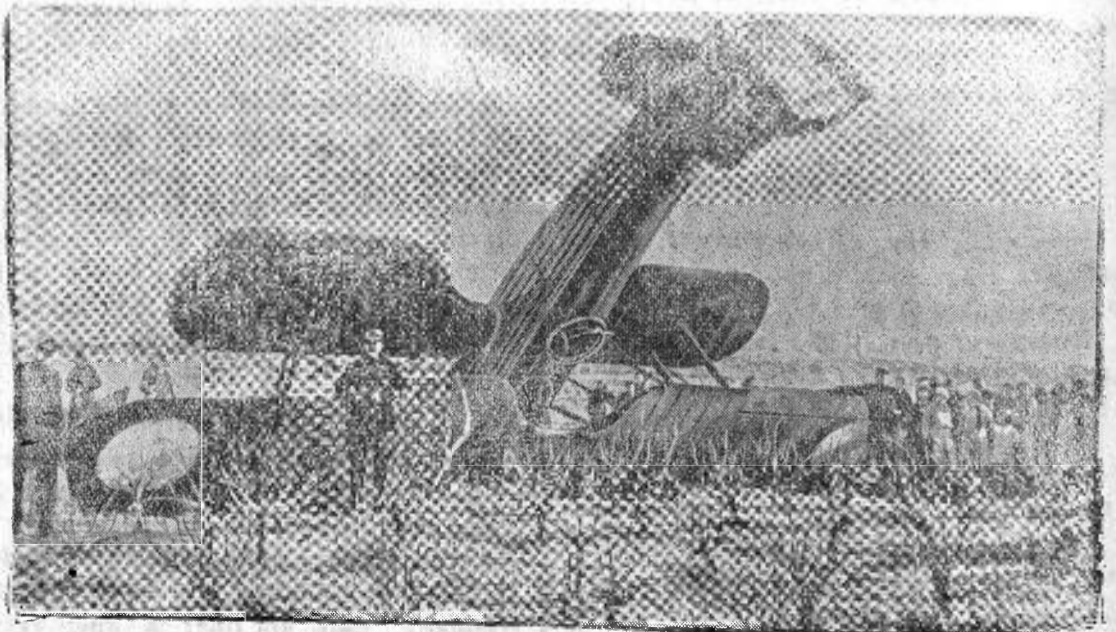
În acel timp *M. Sa Regele* a trecut granița ca în fața sicriului regal din Serbia, să aștearnă păreri de rău ale țării noastre, pentru pierderea pe care a suferit-o țara vecină dinspre miazăzi. Gândurile noastre, în această zi de aniversare, îl însoțesc dincolo de graniță, zicându-i din suflet,

Să trăiți, Maiestate, întru mulți ani!

A murit un mare bărbat francez.

La începutul săptămânii acesteia a încetat din viață un mare bărbat de stat francez: *Raymond Poincaré*. Dispărutul a condus frânela Franței în cele mai grele momente ale sale: în vremea tulbură dinaintea războiului, în timpul războiului ca președinte de republică (1913—1920) și după războiu până în 1929, când slăbit de bătrânețe, s'a retras din viața publică. Moartea sa a lovit puternic, nu numai Franța, dar întreagă omenirea.

Un avion căzut

Nenorocirile cu avioanele sunt din zi în zi tot mai dese, pe măsură ce piloții sunt tot mai cutezători și mașinările, cu cari se mână aceste păsări grozave și năzdravene, tot mai întortochiate. Trăim vremuri de mari prefaceri cari nu se pot face fără jertfe. Când s'au început a se desăvârși trenurile, vapoare, și automobilele oare n'au fost jertfe și încă mari? Dar sunt până'n ziua de astăzi. Chipul nostru ne înfățișează un avion francez căzut dela înălțimi și intrat cu partea dinainte în pământ.

Oaspeți înalți. La sfârșitul săptămânii trecute, Mitropolia noastră a găzduit oaspeți înalți: pe toți episcopii romano și greco-catolici, afară de P. Sf. Sa episcopul Nicolescu. S'au discutat cu acest prilej chestiuni cari privesc întreaga biserică catolică din România. Înălții Arhieriei au fost oaspeții I. P. Sf. Sale Mitropolitului Vasile.

Pentru sufletul lui Barthou. Sâmbăta trecută, cu prilejul înmormântării lui Louis Barthou, s'a slujit în catedrala Blajului, la ora 11 1/2, o slujbă dumnezeiască servită de *Il. Sa Iacob Popa*, canonic-prepozit, înconjurat de Rvss. Aug. Tătar și Ioan Moldovan canonic. A cântat corul Academiei de Teologie din loc. Au fost de față profesorii școlilor din Blaj, autoritățile administrative, civile și militare, în frunte cu d. prefect Simeon Gîzdavu, precum și reprezentanți ai tuturor instituțiilor din localitate. În aceeași zi, d. prof. I. Vultur, în fața elevilor liceului de băieți a desvelit un colț din munca pe care dispărutul a depus-o în timpul vieții sale.

D. Iuliu Maniu bolnav. Fruntașul politic al Ardealului, d. Iuliu Maniu, se află bolnav la Bădăcin. Dsa suferă încă dela sfârșitul lunii trecute. Numeroși pretini și cunoscuți l-au vizitat. Un consiliu de profesori universitari l-au vizitat săptămâna trecută. Starea dsale s'a îmbunătățit astfel că peste o săptămână două va putea părăsi patul.

Doliu național. În urma întâmplărilor nenorocite din săptămâna trecută, guvernul țării a ordonat doliu național pe timp de 3 luni. În urma acestuia toate autoritățile din localitate au arborat drapele îndoliate.

Noul director al Cancelariei Metropolitane. În postul de director al Cancelariei Metropolitane, a fost numit încă din vară, M. O. D. Augustin Folea, protopopul Mediașului. În săptămâna aceasta, Sf. Sa și-a luat postul în primire.

Lume nouă la Blaj. De câteva zile, orașul nostru e împetriștat de mulțimea ofițerilor și soldaților sosiți în vederea manevrelor regale.

Dela secția agricolă Blaj. Secția agricolă a jud. T. Mică aduce la cunoștință celor interesați, că Școalele de cooperatori agricoli din Luduș și Lugoj, primesc elevi cu cel puțin 4 clase primare. Secția agricolă Blaj dă celor interesați lămuriri amănunțite.

Plata impozitelor restante prin muncă în natură. Guvernul a hotărât ca unele impozite restante să se plătească prin muncă în natură, și anume reparându-se drumurile. În jud. Târnava Mare au început deja lucrările de refacere a drumurilor. Au fost de față toți fruntașii județului, prefectul și deputații, cari înșiși au aruncat primele lopeți de pământ.

Situația porumbului. Ministerul Agriculturii a cerut dela serviciile agricole din țară, situația porumbului (cucuruzului) pe ziua de 1 Oct. Jud. Târnava Mică se prezintă astfel: „Porumbul cea mai mare parte coapt. Starea generală bună. Culesul e în tolu”.

Prima zăpadă. În noaptea de 12 spre 13 l. c., a căzut prima zăpadă în munții Bucegi și în delta Dunării. De altfel în întreaga țară s'a răcit simțitor vremea. Specialiștii recomandă agricultorilor cari n'au terminat cu sămănatul, să se grăbească, deoarece sunt semne că înghețul și zăpada vor acoperi pământul cu mult mai repede decât în anii trecuți.

Tuberculoza în România. În țara noastră se găsesc 400 de mil de tuberculoși. Pentru ei se găsesc 2400 de pături de spitale și sanatorii, pe când ar fi lipsă de 18 mil de pături. Statul, pentru vindecarea acestei cumplite boale, cheltuiește pe an 18 milioane de Lei, adică un Leu pe cap de locuitor. Alte țări, cheltnesc pentru aceasta 20—100 Lei pe cap de locuitor.

Colectă pentru misluni. Ziua de 21 l. c., a fost fixată ca zi misionară a acestui an, când adică toți cei cari doresc să se răspândească tot mai departe învățătura lui Hristos, vor contribui cu obolul lor la susținerea celor peste 200 de mii de misionari. Prea Ven. Ordinariat de Baia Mare a dat supușilor săi instrucțiuni amănunțite, după cari să se facă colecte.

O pedeapsă bună. În fața unui judecător din Chicago (America) a fost adus un șofer care a mănânat automobilul prea iute, mult mai repede decât e prescris. Judecătorul l-a osândit să stea 2 ore într-o cameră în care erau așezați 2 morți omorâți de automobile, că în marile orașe nu i zi să nu se întâmple nenorociri cu automobilele. Pedeapsa a fost foarte bună, pentru că în acele 2 ore șoferul așa de mult a fost pătruns de milă, de părere de rău și de groază, încât galben ca ceapa, s'a legănat în fața judecătorului, să nu mai măie cât trăiește prea repede automobilul.

Mâncările prea sărate se pot derege, dacă adăugem la mâncarea aceea câteva felii de crumpene, lăsându-le să fiarbă împreună cu mâncarea aceea. Urmarea va fi că crumpenele vor suge în sine întreaga murătura.

Nenorocirea unui sătean. Un sătean din jud. Cluj se întorcea dela câmp cu un car de fân. Pe drum, carul s'a răsturnat acoperind pe nefericitul sătean. El a rămas astfel mai multe ceasuri, până când, niște trecători, vrând să așeze fânul în car, l-au descoperit aproape mort. Fiindcă răsufia încă, a fost dus la clinica din Cluj.

Intrecere originală. La Rouen, în Franța, s'a făcut nu de mult, o întrecere între cei mai mari mâncători. O doamnă a mâncat, pe lângă supă și mai multe feluri de prăjituri, 2 găini întregi. Un domn a mâncat atâta cât se putea hrăni o familie cu patru copii timp de o lună. Premiul concursului l-a luat un domn.

Are 79 de logodnice. Un cetățean din Viena și-a făcut adevărată meseria de logodnic. Are până acum nu mai puțin de 79 de logodnice. Ca să nu se încurce, are un registru special, unde trece numele, vrăsta și scrisorile ce i-le-a trimis până acum fiecare logodnică. Zilele trecute însă a fost arestat și pus la închisoare. Și să vedeți minunea. Nici una dintre cele 79 de logodnice n'a voit să treacă pragul închisorii, să-i mângâie durere.

Cât aduce la bucătărie o revistă murdară. Citim într-o gazetă că o revistă franceză murdară, s'ar putea numi chiar porcoasă, a avut în anul 1933 un venit curat de 5 milioane 200 mil franci francezi. Proprietarul

acestei reviste este o societate pe acții, ca ori care bancă de a noastră. Valoarea unei acții dela aceea societate este de 200 franci. Ei bine, cu toate acestea o acție a adus venit curat la an 400 franci francezi. Se poate spune deci că a face, adică a redacta, o revistă porcoasă e o afacere dintre cele mai bune. În schimb a redacta o gazetă populară religioasă, cum e a noastră, înseamnă a plăti din buzunar.

Câte limbi se cunosc pe lume. Academia franceză a constatat, prin câțiva învățați de ai ei, că în lume se cunosc 6760 limbi, iară astăzi se vorbesc 2796.

Cine să mulgă vitele. E lucru constatat că femeile mulg mai ușor vitele și caprele decât bărbații. Învățații spun că vitele produc lapte și în timpul mulsului, dacă au liniște și sunt tratate bine. Cu cât se mulg mai liniștit și mai uniform, cu atât dau mai mult lapte. Deoarece însă e lucru constatat că femeile sunt mai liniștite și mai răbdurii decât bărbații, ele și sunt mai potrivite pentru muls decât bărbații.

Scarlatina în țară. În întreaga țară sunt 1080 de bolnavi de scarlatină dintre cari 379 din capitală. Mai sunt apoi 1284 cazuri de pojar, 1200 febră tifoidă, 254 anghină difterică, 748 dezinterie și 2271 tusă convulsivă. După cum se vede, toamna aceasta a fost prielnică boalelor.

Inconjurul lumii cu barca. O barcă în care se aflau 11 tineri germani, a sosit săptămâna trecută la Constanța. Tinerii și-au pus în gând să înconjure lumea în barcă. Ei poartă cu sine instrumente muzicale, și, cântând, își câștigă bani de trai. Dela Constanța au plecat la Constantinopol de unde vor lua drumul spre India.

Dumineca plouă mai puțin? Spun cei cari se ocupă cu mersul vremii, că duminica plouă mai puțin decât în celelalte zile. Acest fapt s'ar explica astfel: Fabricile nu lucrează duminica și astfel aerul este mai curat, nu conține atâția aburi. În timpul războiului, când fabricile lucrau și duminica, ploua cu mult mai mult decât astăzi.

Ungurii n'au voie să asculte radio din Rusia. Guvernul ungar a interzis tuturor cetățenilor unguri ca să asculte ceea ce transmite posturile de radio din Rusia. Aceasta în urma schimbării de politică externă a vecinei noastre dela răsărit.

De-acum sunt 4000 de ani. Într'un oraș din Germania se fac săpături și s'a dat peste scheletul unui om. Bărbații de știință spun că acel schelet e de vreo 4 mil de ani și e cea mai veche urmă de viciață omenească pe acele locuri.

Povestea unei familii cu viață lungă

Într'un sat din partea de miază-noapte a Suediei, trăiesc patru frați: unul de 99 ani, al doilea de 96, al treilea de 92 și al patrulea de 84 ani. Tatăl lor a murit în vârstă de 98 ani, iar mama lor a fost de 97 ani când a murit. Toți cei patru frați sunt sănătoși, numai unul din ei se plânge de reumatism la un picior. Cel mai mare, deși mai are un an până să implinească suta, își vede de gospodărie, taie lemne, iar duminica se scoală cel dintâiu ca să facă focul. Fratele cel mai tânăr, care e de 84 ani, e voimic și pare că nu are mai mult de 50 ani.

Sfințirea Bisericii din comuna Ilva-Luncă jud. Năsăud

Primirea înălțătoare a Excelenței Sale Dl Episcop Dr. Iuliu Hossu. Roadele jertfei făcute din dragoste creștinească

Ziua de 23 Septembrie 1934 va fi pentru multă vreme, pentru românii grăniceri din Ilva-Luncă, o zi de mare însemnătate. Cu drag își vor aduce aminte de această zi atât tinerii cât și bătrânii comunei, ani de-a rândul. Li-s'a dat prilej adesea din nou să asculte cuvântul mângâietor al Preasfințitului Dr. Iuliu Hossu, care le-a sfințit biserica monumentală, ridicată și renovată din dănia și jertfa lor. O zi rară, o zi de mare sărbătoare a fost această zi, așa că eu drept cuvânt s'au putut rosti cuvintele: „...Aceasta este ziua care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într'insă...”.

În 22 Septembrie (Sâmbăta), după masă, la orele 5, Marele Păstor intră pe pământul graniței Năsăudene unde a fost așteptat și primit ca un rege, cu neamărate porți de triumf ridicate în comunele grănicerești Ilva-Mică, Poiana-Iivei, Măgura-Iivei (sat) și Ilva-Mare (Luncă), cu banderii și cu suvinte de calde urări și de dragoste firească. Preoții acestor comune, în frunte cu părintele vicar Ștefan Buzilă, au arătat, câtă iubire poartă poporul și preoțimea de-o potrivă neobositului Episcop Dr. Iuliu Hossu. Acestea primiri atât de călduroase au întârziat vecernia slujită de Prea Sfinția-Sa care s'a terminat abia seara târziu.

Duminesă des de dimineață falnicii grăniceri din comunele învecinate cu pas grăbit se îndreptau spre biserica din Luncă, spre a fi de față la marile praznie. La ora 9 dimineața alepetele frumoasei biserici vesteau, în sunetul lor puternic, ce se auzeau prin văi îndepărtate, că se începe slujba mare arhierescă, iară preoții graniței, peste 30 de inși, în odăjdii bisericesti, așteptau la poarta bisericii pe marele preot. În fruntea preoților erau Rev. canonic Victor Bojor, pâr. Visar Ștefan Buzilă, Rev. Dr. Titus Măliau profesor de teologie și fost vicar, Emnoil Leheni și Silviu Popa, ambii profesori de teologie la Cluj. Se începe liturgia arhierescă. Mii de credincioși ascultau mărețea slujbă, Biserica era frumoasă împodobită și cu'n iconostas al renumitului pictor O. Smigelschi. Deși e foarte mare biserica, totuși e nelămpătoare și mii de credincioși în jurul bisericii ascultau sfânta Liturghie. Răspunzorii la sf. Liturghie au fost date de corul condus de harnicul învățător local Pompeiu Botta, iar celelalte cântări și pricazna de părintele profesor Silviu Popa și de preotul II din Bistrița Vasile Tătar. După cuminecarea sutelor de credincioși din partea Prea Sfinției Sale, a urmat înaintea bisericii predica rostită cu măiestria și căldura izvorită din sufletul Marelui Păstor, așa că mai bine de o oră a încălzit și întărit în credință pe ascultătorii intelectuali și popor de-o potrivă. Lăcrimi de bucurie surgeau pe fețele intelectualilor la auzul cuvântului Dumnezeu rostit de iubitorul nostru Episcop! Pornit din explicarea Evangheliei zilei, cum Domnul nostru Isus Hristos din corabia lui Petru și al însoțitorilor lor pe cari i-a făcut din pescari apostoli, a învățat mulțimea dormind de cuvânt dumnezeu și cum toți aceia se fac parte și se află și azi în acea corabie a lui Petru adesea biserica catolică, se mântuiesc trecând cu bine și siguranță prin valurile acestei vieți la viața fericitoare și veșnică.

După liturghie au urmat recepțiile, omagiile și a celorlalte corporațiuni, față de cari Prea Sfinția Sa a avut cuvânt de mângâiere și încurajare, asigurându-i de concursul Său în-

tru revădarea drepturilor preoțimii atât de nelămpătoare cu salariul.

La ora 3 a urmat banchetul la care au fost de față peste 200 de intelectuali, în frunte cu d. deputat Dr. Leon Scridon jun., Dr. Milea Dl Dr. Scridon Leon sen. fost prefect și alții. Seria toasturilor a început-o Excelența Sa Dl Episcop pentru M. S. S. Regele Carol II și Preafericitul Papa Piu al XI-lea cărora le-a adus omagii. A urmat apoi pâr. Visar Ștefan Buzilă și fostul Vicar Dr. Titus Măliau cari arată în suvinte înălțătoare meritele neperitoare ale marelui Arhieru care cu o săptămână înainte a avut ferisirea să fie sărbătorit la Huedin cu toți preoții Diecezei și peste 10.000 de credincioși, o sărbătoare reală și unisă cum nu s'a dat prilej aici unui alt Episcop în țara noastră, aceea de fi terminat vizitațiile canonice în întregă Dieceze.

Dl deputat Leon Scridon arată că intelectualii din graniță au în primul rând datorită de a îmbrățișa cu toată căldura inimii lor marile adevăruri rostite de Excelența Sa, care ne-a amintit că înaintașii noștri cu fost pătrunși de o nețărmurită credință în adevărurile propovădite de Biserica Mântuitorului nostru Isus Hristos. Urmașii grănicarilor trebuie să facă ca vechile virtuți creștinești să se perpetueze în graniță căci numai astfel vom putea păstra și transmite intact urmașilor noștri patrimoniu grăniceresc dobândit cu multe jertfe și abnegațiuni.

Dl Dr. Lupu, primarul Năsăudului, în numele prefectului, salută pe Excelența Sa aducându-i totdeauna la cunoștință că datorită Bisericii cu ocazia renovării și a edificării frumoaselor case parohiale va fi suportată de acum înainte de comună.

Tănarul Dr. în medicină Emil Bulbus, în numele tinerimii, promite că va urma pe calea indicată de Marele Păstor, cale sigură se aduce pace și liniște în sufletele tuturor.

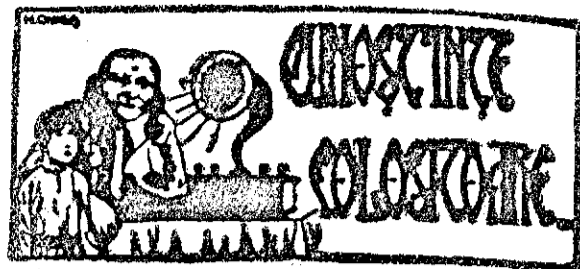
De încheiere, adăne mișcat, pâr. Episcop multumeste tuturor pentru cuvintele calde rostite cu această ocaziune cerând dela toți conlucrarea armonioasă, iar la sfârșit îl ridică pe pâr. local Bidianu Alexiu la rangul de pretopos onorar, ca o răsplătă a muncii desinteresate și plină de jertfe adusă parohiei, pe care o păstorește cu energie, vrednicie și dragoste de părinte.

Părintele multumeste pentru înalta distincție și pentru dragostea arătată comunei sale de Excelența Sa, care a descălecat în mijlocul parohienilor Săi, multumeste tuturor cașpetilor. Și cu aceasta se încheie marile praznie al Bisericii din Ilva-Luncă, urmând ca seara tinerii să-și țină petrecerea binemeritată.

Arhitectul monumentalei biserici a fost d. Rudolf Adlef din Bistrița, iar al caselor parohiale Dna Elena Sasu din Bistrița, cărora asemenea li-s'au adus mulțumiri.

Bistrița, la 25 Septembrie 1934,

Vasile Tătar
preot II la Bistrița

Poamele uscate

Ne place să avem poame în orice vreme. Pentru aceea ne și trudim să le păstrăm.

Mai bine se pot păstra poamele uscate. Acestea îngăduie păstrarea cu anii și se pot vinde atunci când prețul e mai urcat și lipsa e mai mare.

Poamele uscate sunt o mâncare foarte sănătoasă și ușor de înțeles.

Se pot usca ori ce soiuri de poame. Mai cu seama se usca poamele târzii și brumarii cari sunt coapte bine și se desfac cu înlesnire de sămburi. Goldanele nu prea mai încă se pot usca.

Merele și perele coapte și vârtoase asemenea pot să fie uscate. Mulți uscă poamele amestecate: merele și perele cu puține gutui sau prune.

În țările dela miază-noapte și dela apus se usca și vișinele și cireșele, mai cu seama celea vârtoase și negre. În California se uscă caisele, zarzarele și peraițele.

Agrișele abia părguite, coacăzele și murele se pot usca dar numai până încă nu s'au înmuiat.

Poamele alese pentru uscat, trebuie culese cu mâna. Poamele lovite s'amuesc și se destramă în uscătoare.

Pentru uscat se aleg numai poame sănătoase. Poamele viermănoase, necoapte sau putrede nu sunt bune pentru uscat.

Înainte de a fi puse la uscat, poamele se spală bine și se clătesc în apă limpede. Apoi se pun să se uscate bine.

Merele și gutuele se curăță de coajă. Dacă sunt mari se taie în felii lungi și cât mai pe o formă. Merele mărunte se pot usca și întregi.

Mulți seot sămburii din poame și așa le uscă. Foarte bune sunt prunele, cari înainte de a fi puse la uscat, se opăresc și se curăță de coajă. Prunele răcoapte se pot curăță de coajă, fără a le mai opări. Poamele se pot usca la soare și în uscătoare. La soare se uscă bine poamele vârtoase.

Mulți înșiră pe apă feliile de mere și de pere și le pun la soare, unde ploia și roua nu le ajunge.

Prunele încă pot fi înșirate pe apă. Trebuie însă să fie mai tari.

Cireșele și vișinele se aștern pe pânzături curate, în fața soarelui. Se grijesc ca ploia, roua și paserile să nu le ajungă.

În uscătoare, poamele se uscă mai repede. O uscătoare foarte bună este cuptorul de pâine. În cuptorul de pâine se pun poamele, după ce s'a scos pâinea. Poamele se așază pe gratii de nule. Gratiile se pun pe lețe. Printre aceste gratii aerul umblă cu ușurință și poamele nu se murdăresc.

Dacă cuptorul s'a răcit, căldura se poate reimprospăta, făcând foc din nou.

Calendarul dela Blaj

apare și anul acesta, tot atât de bogat, de frumos și de letin ca și anul trecut, în cursul lunii Noiembrie. Nu vă cum-părați deci alt calendar până nu vedeți CALENDARUL DELA BLAJ.

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foale!

Lemnele de brad nu sunt bune pentru foc, căci poamele capătă gust și miros de rășină.

Uscătoarele de poame sunt mai de multe feluri.

La noi se folosește foarte mult leasa de uscat poame, o gratie de nule pe care se pun poamele deasupra unei gropi în care se face foc. Nu e prea bună căci poamele se afumă și sunt amare și urâte.

Foarte bune sunt uscătoarele mici, cum sunt uscătoarea Lucas și uscătoarea Geisenheim. Acestea se pot pune pe lespeda cuptorului de fiert.

Sunt și uscătoare mari cari au din jos cuptor de încălzit.

Vestite sunt uscătoarele bosniace în cari poamele se uscă bine și cât se poate de curat.

Pentru ca poamele să rămână fragede și lucioase, e bine să se scoată înfierbântate, să se răcească în pripă, într'o pivniță sau afară în frig și iar să se pună la uscat. Acest lucru se poate repeți în vre-o două sau trei rânduri.

Când vrem să știm dacă poamele și mai ales prunele sunt bine uscate, luăm o prună și o strângem la un capăt între degete. Dacă la celalalt capăt se umflă, nu e bine uscată și uscarea trebuie să se mai continue, iar dacă nu se umflă, e bine uscată.

Uscarea poamelor ține 2—20 ceasuri, după felul poamelor și după cum este căldura. Astfel dacă feliile sunt subțiri uscarea ține 2—3 ceasuri, cireșele și vișinele se uscă în 3—4 ceasuri perele în 8—9 ceasuri, prunele în 14—17 ceasuri și goldanele zămoase în 17—20 ceasuri.

Din 100 kgr. felii, mere și pere, avem cam 20 kgr. poame uscate.

Poamele uscate trebuie păstrate într'un loc ferit de umezeală, la întunec și să nu fie atacate de șoareci.

Cu poame uscate se poate face negoț foarte bun. Se pot vinde primăvara târziu când scumpetea e mai mare.

De aceea în loc de a face țuică din poame, mai bine e să le uscăm. În chipul acesta avem poame în orice vreme.

Ion Popu-Câmpeanu

Sindicatul și expoziția din Mediaș

În zilele de 13 și 14 l. c. în orașul Mediaș din județul Târnava Mare s'a ținut o frumoasă expoziție de vite Simmenthal, sub patronajul Ministerului de Agricultură, care a fost reprezentat prin dl subsecretar de stat Negură. Expoziția a fost aranjată de orașul Mediaș, împreună cu »Sindicatul pentru creșterea vitelor de rasa Simmenthal Mediaș«.

Prin sindicat înțelegem o asociație de mai mulți oameni, cari urmăresc cu puteri unite, îmbunătățirea și vânzarea vitelor cu un preț cât mai bun.

Sindicatul din Mediaș s'a înființat în anul 1930, având la început 300 de vite, numărul cărora s'a mărit, ajungând astăzi la 700. Pentru fiecare vită se plătește sindicatului 120 Lei anual și, la vânzare, 2% din prețul animalului, astfel dacă o vită se vinde cu 10.000 Lei, atunci 200 Lei se varsă în casseria sindicatului.

Vitele sindicatului sunt înscrise într'o carte numită *registru genealogic*, unde se introduc starea, greutatea, hrana pe care o primește, producția și grăsimea laptelui, deasemenea toate datele necesare despre părinții lor. Datele acestea se iau de către funcționarii sindicatului, cari merg, 1—2 ori pe lună, la fiecare membru, de controlează îngrijirea, hrana și producția de lapte a animalelor.

Cumpărătorii pricepuți, când vor să-și cumpere vite bune de prăsilă, se uită în registrele genealogice, de unde constată cu multă ușurință, unde și la cine găsește vite bune.

Este dovedit, în mod practic și științific, că vitele cari se trag din familii bune producătoare de lapte dau lapte mult. Dar nu numai vacile își transmit caracterul acesta, ci și taurii, astfel taurii măcuți din părinți producători de lapte dau naștere la urmași cu producție mare de lapte.

Vitele se aleg și se mențin pentru prăsilă numai cele cari dau lapte mult, astfel vacile cari dau sub 2500 l. lapte anual sunt șterse din sindicat. În urma îngrijirilor și alegerilor minuțioase, cantitatea de lapte crește în fiecare an. Astfel în 1932 o vacă dădea în medie 2914 litri, lapte, în 1933 dădea 3142 litri, în 1934 dădea 3516 litri, deci observăm că în 3 ani media producției s'a mărit cu 602 l. lapte.

Cumpărătorii, bazându-se pe registrele genealogice, sunt siguri că vitele sunt de rasă curată și din familie bună, le cumpără cu preț mare, astfel la expoziția-târg din 14 l. c. s'au cumpărat vaci cu câte 20.000 Lei și tauri cu câte 30.000—35.000 Lei.

Au fost expuse 483 bucăți de vite frumoase, dintre cari 304 făceau parte din sindicat și 179 afară de sindicat. Foarte multe din vitele acestea au fost premiate, preferate fiind cele cu picioare scurte, trup mare și larg și de culoare mai închisă.

Din cele 304 de vite abia 45 erau ale Românilor, în timp ce din cele 179 bucăți 90 erau ale Românilor, dar ce folos, deoarece vitele acestea cari nu erau înscrise în sindicat, erau despărțite de celelalte, nefiind atât de apreciate și de bine plătite.

Sindicatul și expoziția aceasta ar trebui să fie un îndemn pentru țărani și conducătorii noștri agricoli și să ne trezească din letargia și indiferența în care trăim, căutând să ne unim și noi în cooperative și sindicate agricole, deoarece astăzi numai prin muncă unită vom putea reuși.

În Blaj, un început frumos a făcut dl Consilier Agronom Emil Negruțiu, înființând un sindicat pentru creșterea vitelor de rasa Simmenthal. Numărul vitelor înscrise este redus, fiind numai 60, deoarece majoritatea țărănilor noștri n'au ajuns să înțeleagă importanța sindicatelor și nici cei pricepuți nu le sprijinesc din cauza invidiei și politicii meschine.

Trebuie să lucrăm pe toate căile pentru ridicarea nivelului cultural a țărânilor noastre, pentru ca să înțeleagă rostul sindicatelor și cooperativelor agricole, deoarece numai când vor fi uniți în astfel de asociațiuni, produsele lor fi apreciate și bine plătite.

Prof. Victor Oros

Mulțumită publică și aprecieri

Prin prezenta publicațiune cu mult respect și recunoștință venim să mulțumim tuturor celor ce au participat ori au contribuit, fie prin donațiuni ori prin prezența lor la serbările sfințirii noiei biserici »Sfântul George« din Canton, O., care a avut loc la 29 Iulie, 1934, făcând prin aceasta un bine mărind prestigiul serbării atât de însemnat.

Deosebită recunoștință avem față de Reuniunea Femeilor Române Sfânta Maria. Membrele acestei Reuniuni au pregătit banchetul, și le mulțumim din inimă pentru munca depusă în acest scop.

Cu ocaziunea acestui important eveniment au contribuit următorii:

Legățiunea Regală a României, Washington, dolari: 30; Leonard Pontius 125; William Jacobs 10; Soc. Carpatina, Cleveland, 3; Par. ort. Sf. Maria, Cleveland, 5; Clubul Vulturii României Cleveland, 5; Carl George 3; Mihailă Stolța 15; Reuniunea Sf. Elena, Cleveland 5; Soc. Transilvania, Sharon, Pa., 5; Parochia Catholică, Farrell, Pa., 15; Ilie Oprean 1; Familia Dan Stanciu 10; Soc. Cuza Vodă, Massillon, 5; Ioan Săfletea 10; George Lungăciu 10; Nicolae Comșia 10; Iosiv Grecu 1; Vasile Cheton 1; Vasile Baesiu 5; Parohia Trei Erarhi, Niles, O., 3; Ioan Tudor 20; Parohia S. Elena, Cleveland 5; George Muntean 2; Alexandru Rotar 5; Spiridon Fiorea 5; Nick Dobrea 5; Soc. Traian și Iuliu Maniu 25; George Bleahu 5; Constantin Stroia 5; Simion Bonta 5; Nick Dateș 5; D-na Comșia, Massillon, 4; Liga Gr. Cat. Română 5; George Moldovan 5; Vasile Tetu, Alliance, 2; Clubul Tinerilor Români din loc, 5; Nick Vulcan 15; Constantin Volcutescu 5; Reun. femellor gr. cat. Sf. Maria 30; Ioan Țibrea 5; Trifon Poparad 5; Moise Șerban 10; Clubul Cetățenilor Americani din loc 5; Ioan Foca 5; George Falașiu 5; George Mușat 5; Parohia ortodoxă Sfântul George din loc 5; Ioan Zolgan 5; Rafira Tetu 2; Ilie Filip 5; Sam Dateș 10; Reun. Fem. Ort. din loc 5; Alexandru Pârnu 3; George Câmpian 2; George Poplăcean 25; Vasile Fluerașiu 15; Simion Pop 125; Ioan Borza 25; Macedon Suciu 10; Andronic Popa 5; Victor Crișan 2; Vasile Suciu 5; Nick Dragomir 5; Vasile Morariu 25; Petru Lupșor 30; George Bontu 5; Cornel Rusu 5; George Comșia 5; Nicolae Ganga 20; Simion Cheșlan 27; Pantilimon Parasca 3; Eugen Popian 5; Gh. Popa 10; Nick Simodl 3; Ioan Simodl 5; Ion Câmpian 5; Mihai Ungurean 5; Parohia gr. cat. Sf. Vasile din Lorain, O., 5; Ioan Rusu 5; Frank Peinterul 5; Nick Popa 5; Ioan Negru 5; Codrea Șerban 3; Dumitru Filimon 2; Teodor Moga 5; George Buturean 5; Traian Sisea 2; Irimie Pipar 1; Elena Circolașiu 1; Vasile Gavrilă 2; Cornel Rusu 2; George Ardelean 2; Nick Lasca 2; George Martin 2; Suradan Machurta 2; George Mușat 1; George Dura 1; Victor Poparad 1; Ana Mișla 1; Nicolae Medișian 25; Andrei Rusu 10; Electric Co. 20; George Caplea 15; Ioan Bozoșian 2; Mihailu Mocodean 5; D-na Pop David 2; Parohia Pogorârea Duhului Sfânt, Philadelphia Pa., 5; Soc. George Lazăr, Detroit, 2; Parohia Sf. Ilie, Ellwood City, Pa., 2; Soc. Armonia Str. Liber, St. Louis 2; Soc. Libertatea, Lisbon, O., 2; Soc. Valda Voevod, So. Omaha, Nebr., 2; Parohia gr. cat Sf. Ioan Botexătorul, Detroit, 5; Soc. Transilvăneana, Alliance, O., 5; Parohia Pogorârea Duhului Sfânt, Gary, Ind., 5; Parohia Sf. Mihail, Aurora, Ill., 5; Soc. Transilvăneana Ind. Harbor, Ind. 3; Soc. Coroana României, York Ville, O., 2; Clubul Carpați din Canton, O., 2; Soc. Unirea și Plugarul, Youngstown, O., 5; Parohia Întâmpinarea Domnului din Akron, O., 5; Parohia Sf. Dimitrie din Bridgeport

Conn., 2; Soc. Unirea română, Flint, Mich., 2; Părintele Victor Vamoșiu 100; Clubul Vatra Strămoșească, Cleveand, 3; Parohia ort. Sf. Cruce, Martinsferry, O., 3; Ioan Caplea 2; precum și venitele de la petrecere, banchet, și altele, cari fac suma totală de dolari: 2686.40

Esșitele 302.65
Venit curat dolari: 2383.75

Automobilul care a fost pus la loterie cu ocaziunea sfințirii Bisericii a fost câștigat de bilețul No. 2902. Numele persoanei este Mrs. Frances Williamson, 805-29 29th Str., N. E. Canton, O.

Intratele au întrecut toate așteptările atât a parohiei cât și a celor ce au muncit pentru serbarea dela 29 Iulie.

Cifrele sus arătate dovedesc dragostea acelora ce au alergat la această serbare religioasă, iar donațiunile organizațiilor românești vorbesc singure de sprijinul dat parohiei noastre. Nu avem cuvinte de a ne exprima mulțumirile noastre față de organizațiile românești ce ne-au încurajat mult prin donațiunile făcute, asemenea mulțumim tuturor particularilor pentru donațiunile făcute.

Mulțumim tuturor membrilor noștri ce au format comitetul de pregătire muncind zi și noapte pentru buna reușită. Lor le datorăm în primul rând frumoasa reușită a serbării.

Ținem ca să le exprimăm cele mai călduroase mulțumiri și rugăm membrii parohiei de a avea aceasta în considerare.

Asemenea mulțumim tuturor doamnelor pentru munca ce au depus-o cu pregătirea banchetului.

Mulțumim tuturor d-șoarelor cari au servit la masă sub conducerea d-nei Raveca Parasca, prezidenta aranjoare și prezidentei d-na Elisabeta Hanu pentru strădania în legătură cu membrele Reuniunii Sf. Maria.

Trăiască toți cei înțelegători!

Pentru noua parohie gr. cat. Sf. George.

Ioan Borza Sr.
președinte aranjoare
Simion Z. Pop
prim-curator

In cinstea Prea-Curatei

Și în acest an, la zilele de 8-9 Sept., s'a ținut obișnuitul peregrinaj la Maica Prea-Curată din capela romano-catolică din fîla Mălăncrav a parohiei greco-catolice Noul săsesc. În ziua de 8 Sept., după celebrarea Sf. Liturghii, la Mălăncrav, Păr. Ioan S. Păcurariu al Noului săsesc a plecat în filie, unde s'a făcut obișnuita primire a peregrinilor. Sf. Sa la ora 7 a făcut molitva pentru mărturisiri și a ascultat mărturisirile peregrinilor, până la ora 9, când s'a oficiat un Paraclis, tot de Sf. Sa, care a durat până la ora 10, iar după paraclis continuarea mărturisirilor până la ora 12 — din noapte. În ziua de duminică 9 Sept. orele 6 a. m. încep mărturisirile cari țin până la ora 9, când apoi se celebrează o Sf. Liturghie românească, de Păr. Ioan S. Păcurariu al Noului săsesc, la care se împărtășesc peste 300 persoane. Răspunsurile dela Sf. Liturghie le-a cântat corul gr. cat. al Dumbrăvenilor, sub conducerea bunului credincios Dl Virgil Sabău controlor financiar.

Peregrinajul se încheie la ora 2 p. m. prin un mic inserat predică rostită de Păr. Ioan S. Păcurariu. Mulțimea care a alergat setoasă să se adape din izvorul asecat al Prea-Curatei, se depărtează mângăiată în suflet, în nădejdea că la anul o se aibă iarăși astfel de ocazie sfântă o adevărată satisfacție sufletească.

Un cinstitor al Prea-Curatei

Cum se cunoaște un vin bun

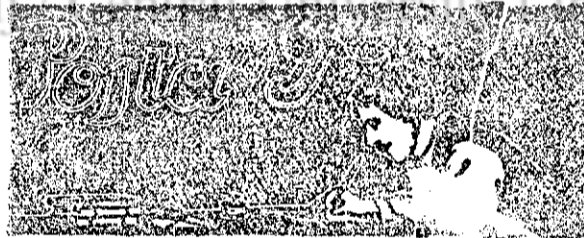
Când cineva vrea să cunoască un vin bun îi creștează culoarea, înfățișarea, mirosul și gustul.

Culoarea. Cercetarea culorii se face în pahare netede, la o lumânare în dreptul ferestrei. Cele mai multe vinuri sunt de culoare albă și roșie. Culoarea vinului nou este alb-galbenă, iar vinul vechiu are o culoare aurie. Vinurile stricate își pierd culoarea și devin ca zeama de prune.

Înfățișarea. Când vinul este limpede, însemnă că e sănătos. Când vinul este tulburat atunci ori e la fierbere, ori e bolnav. Vinul la fierbere, dă gaz carbonic și are drojdie. Vinul bolnav de bălosire e turbure și uleios. Vinul bolnav de pierderea acceiei, spumează puțin și are un fel de fum prin el.

Mirosul. Prin miros putem deosebi un vin nou de un vin vechiu și chiar un vin bolnav. Astfel un vin oțetit are miros înțepător de oțet; vinul muced are miros de doagă; vinul bulșit are miros de bălăz stricată; vinul cu prea multă pusioasă are miros de ouă sfocite.

Gustul. Prin gust putem ști dacă vinul este bun sau rău. Limba este judecătorul vinului. Gustarea vinului se face dimineața, ori pe nemâncate. După plăcerea ce se simțete pe limbă, după arsura ce se simțete pe gât, după înțepătura ce se simțete pe nas și după mirosul ce lasă, se poate judeca dacă vinul e bun sau rău. Astfel vinul nou lasă gust acru fără miros, vinul vechiu are gust moale și o aromă; vinul tămăios lasă un gust și miros tămăios. Vinul bolnav lasă un gust neplăcut, după felul boalei.

Vasile Bucșa. Am primit 300 Lei, prin Unirea, abonament pe 1932 și 1933.

Ioan Ivașcu. — Din 150 Lei primiți am trecut pe 1931 Lei 83. — și pe 1932 Lei 67. — Mai aveți de plătit Lei 113 Lei pe 1931, Lei 150 pe 1932 și lei 150 pe anul curent.

Am primit câte 75 Lei dela următorii: Ioan Deac, Pop Timofie, Anton Iosif Mocanu, Nicolae Gal, Ionaș Radu, Tecariu Ștefan.

Câte 100 Lei: Vasilică Pop I. Gligor, Maria Palea, Șuteu Anica I. Costan.

Câte 150 Lei: Ioan Ivașcu, Orha Nicolae, Sever Hrițiu, Gheorghe Călburean, Alimpu Aron.

Câte 300 Lei: Vasile Bucșa, Erdei Traian, Hârșan Filon, Bereș Iosif.

Alte sume: Nicolae Gligor 80; Ioan Coman 40; Moldovan Maria 200; Aurel Modi 80; Sabin Olea 80; Pascu Nicolae 40.

Redactor: IULIU MAIOR.

Se caută

Practicantă în Parfumerie, din familie bună, românească, având la bază cursul inferior secundar. Sunt preferate cele ce cunosc limba maghiară.

Solicitațiile se vor adresa în scris, anexând fotografie, la ziar sub: »Chic«.

243 1-1

Lista neagră

Dușmanii foii

Dușmanii foii sunt toți aceia cari au primit-o ani de-a rândul, s'au fâlit că sunt și dâșii oameni cu carte, iar acuma, când le cerem bani nu vreau să ne mai cunoască. Iată numele unora dintre acei cari ne-au păgubit astfel:

Gheorghe Nicoară, Așintiu	dator	915
Zaharie Chișă, Chibulcut		633
Dumitru Scridoa, Lechința de M.		945
Dumitru Popa, Șeica mică		150
Eroșteiu Otariu, Cenade		675
Indreiu Gheorghe, Aiud		675
Blăguț Maniac, Alecuș		127
Mateiu Colceriu, Valea sasului		1035
Vasile Andreiu, Ghimeș-Făgeu		825
Hanc Teodor, Schiopi		127
Alexandru Sabo, Gherla		130
Vasile Faur, Pișcari		187
Aurel Guita, Boziaș		899
Gheorghe Ciupe, Rugăsești		945
Gheorghe Codoi Danili, Coroiusânmarkt.		799
Ilie Simonea, Dobâca		380
Toma Oltean a Dochii, Dobâca		380
Ștefan Chindea, Dobâca		500
Ioan Laghiu, Petrihaza		120
Isidor Ardelan, Supurul de joș		125
Tiberiu Stan, Cecălaca		270
Gheorghe Orășanu, Adămuș		75
P. G. Pastor Petru, Săbad		945
Ioan Cotuțiu I. Simion, Dumbrăvița		100
Vasile Dancu, Țapu		420
Dumitru Vișan, Sibiu		1039
Ioan Suciu, Sibiu		945
Câmpean Gheorghe, Ciachi-Gârbou		1035
Ioan Bugariu, Țarova		1045
Iacob Olariu I. Teodor, Sânger		745

Vom continua cu asemenea liste și pe acești dușmani ai foii noastre li vom da și pe mâna avocatului nostru.

No. 4—1934.

Publicație de licitație

Subsemnatul șef Portărel prin aceasta publică că în baza decizunii No. G. 893—1934 a judecătoriei mixtă Blaj în favorul reclamantului Keresztes și Frații Sziberth din Bistrița repr. prin avocatul Dr. Lud. Enyedi din Blaj pentru încasarea creanței de 4444 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 7 Noembrie 1934 orele 2 p. m. la fața locului în Blaj. Str. Simion Bărnuțiu Nr. 1 unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară diferite scule și materiale pentru zidărit în valoare de 16 508 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni, la 10 Oct. 1934.

(244) 1-1

FLEFLEA
Șef portărel

Mulțumită

Tuturor acelora cari mi-au exprimat condoleanțe, în scris sau verbal, precum și acelora cari au luat parte la înmormântarea neuitatului meu părinte, le exprim și pe această cale sincerele mele mulțumiri.

Blaj, la 11—X—1934.

ȘTEFAN DRAGOȘ